

GF
222:417x1:8 22:46

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பிரபந்தம்.

மண்டல மென்மழி சைப்பதி மன்சீர்
சொண்டபெ ரும்புகழ் கூறியிம் மன்னோ
! டண்டரி றைஞ்சவ ரங்கம மர்ந்த
தொண்டர டிப்பொடி யைத்துதி செய்வாம்.

1723)^(உ)

வேறு.

எண்ணுந் திங்க ளீராறி லீச னுருவா மார்கழியி
னண்ணுந் கேட்டை தனிற்சிறந்த நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பாலாய்
மண்ணும் விண்ணுந் தொழுதேத்த மண்டல் குடியா மாநகரி
லண்ண றெண்ட ரடிப்பொடியார் பிறந்தா ரறந்தான் சிறந்தோங்க.

(உ)

தாய ஞானச் சுடரொளியாய்ச் சுருதி முடிவில் வீற்றிருக்கு
மாய னுள்ளாற் பரஞ்சோதி வடிவை மறைத்து மன்மிசையிற்
காயம் புனைத லாலந்தோ காமா தியர்சென் றறத்திண்டி.
யாயு மறிவை யிருட்டறையி லடைத்தா ரவரு மடைபட்டார்.

(க)

மண்ணில் வஞ்ச வலைப்பட்டு வருந்து முயிர்க ளிடர்கீக்க
விண்ணின் நிழித்த முதல்வரையும் விரைந்து மாயை திண்டுதலா
லெண்ணுந் காலிப் புவிநீதி லியமன் கயிற்று மனைவயிற்று
நண்ணி யுழனு மானிடர்சொன் ஞானத் தனக்கார் நடுவம்மா.

(ச)

வேறு.

சீரிய ஞானச் சோதித் திருவுரு வுடையா ரேனும்
பார்மிசை யுற்றான் மாயை படுக்குமென் றஞ்சி யன்றோ
சாரியார் மகனார் கண்க டிற்றநிலர் கமல மன்ன
வேரியல் வாயா லொன்று மிசைத்திடா திருந்தா ரந்தோ.

(ரு)

ஆறந்தலை நின்ற நீதி யச்சுத னென்ந் மண்ணிற்
பிறந்தவ ரயர்ந்தார் தம்மை யெனமறை பேசுகின்ற
திறந்தனை மறந்து செட்டேன் மாயையின் சினுக்கிற் பட்டுக்
கறங்கெனச் சுழல்வோர் ஞானம் காயமோ டடங்கிற் றன்றே.

(க)

வேறு.

முன்னே வினையின் றொடர்பாலே மோட்டுப் புலனு விருநீர்தோய்ந்
தன்னே யுதரக் குழிவீழ்ந்தங் கவளும் வருந்தப் புலியுற்ற
பின்னே விருப்பு வெறுப்பன்றிப் பிறிதொன் றறியா தவர்ஞானந்
தன்னே யடியே னெடுத்தனரக்கத் தகுமோ தாமோ தராதகுமோ.

(எ)

வேறு.

படுக்கையின் மலசலம் பாய வைகுவான்
கடுப்பினி லுலகெலாங் காண்ப னென்பபோற்
றடுக்கரு மாயையின் சரட்டி லாடுவா
னெடுக்கமின் ஞானம துரைத்து மாய்தலே.

(அ)

வேறு.

பொறிவழிப் பொருந்தி மேயும் புலன்வழிப் போக்கு மாற்றார்
செறிபெரு மனாதி செய்யுந் திமைக ளடக்கார் காம
வெறியுறு வெகுளி மாயை யாணவம் விலங்க வாழா
ரறிவெனக் குருவ மென்றே யழிபவர்க் கறைவ தென்னே.

(க)

அத்திறங் கிடக்க மண்டங் குடியில்வந் தாசி லாத
மெய்த்தவ முடையார் தம்பால் வின்றிவின் பணியாற் போந்த
வுத்தம குணத்தார் காம னுருவினிற் சிறப்போ டோங்குஞ்
சித்திர வடிவிற் றேன்றித் திருவவ தரித்த பின்னர்.

(க௧)

வேறு.

அன்ன மென்னடை யந்தனர் மங்கையர்
பொன்னி னன்மணிக் காப்புறப் பூட்டினர்
செந்நெ லின்னடி. சில்லொடுந் தேன்கனி
மன்னு மின்னமு தும்மகிழ்ந் தூட்டினார்.

(க௨)

எண்ட யங்கு பதங்க ளிரண்டினுந்
தண்டை தண்டு சதங்கை யணிந்தனர்
கெண்டை யங்கண் மடந்தையர் கேழலா
மண்ட யங்க வயங்கு மருங்கினிள்.

(க௩)

இரைத்த கிண்கிணி பன்மணி யேயுறு
நிரைத்த ணிந்தனர் நீண்டக ரங்கனி
ஓரைத்த பொன்வளை யோங்கவ ணிந்தனர்
விரைக்கொள் பூங்குழன் மெல்லிய லார்களே.

(க௪)

செய்ய வாயமு தின்றிரை தத்திடு
மையன் மார்பினி லாரம ணிந்தனர்
துய்ய நற்களத் தைம்படை சூட்டினர்
மையி லங்கொளி வாள்விழி மாதரே.

(க௫)

கோதி லாத குழைகளிற் றோடணிந்
தோது கண்களின் மையுமிட் டொப்பிலா
மாத ரார்களும் மைந்தர்த் தெற்றியின்
நீது பட்டமுஞ் சுட்டியும் கிண்கினார்.

(க௬)

வேறு.

இப்படி பலபல விஸங்கு பொற்கலன்
றப்பற வணிந்துத் தவழ்ந்த பின்னவண்
முற்பகற் செய்தவ முதல்வர் போற்றிட
வொப்பிலார் தெருவிந்தே ருருட்டி வாழுநாள்.

(க௭)

வேறு.

விதிவழிச் சவுளஞ் செய்து வேதியர் குழாத்துண் மிக்க
முதியவர் சடங்கிற் றேன்று முப்புரி தூலஞ் சாத்தித்
ததிசெய்வே தங்க ணுந் துகளற வோதி யின்பக்
கதிவழிச் செல்வா ராக்கே டுளிப்புடன் வளரு ளாளிள்.

(க௮)

அந்தணர் பலரும் கூடி யாசறு ஞானத்தி னூர்க்கோர்
செந்துவர் வாயி னுனைத் திருமணம் புணர்த்த வெண்ணி
வந்தமெய் மரபி லாங்கோர் மறையவன் மகனைப் பேசப்
பந்தனை விரலார் மைந்தர் பவருமப் பதியைச் சார்ந்தார்.

(௧௮)

காமனுக் கழகு நல்கும் கதிர்மணி வடிவி னூர்க்கார்
தேமலர்க் குழலைப் பெற்ற தந்தைய தமக்குச் செப்ப
மாமனை யழைத்தார் பிள்ளை மரபினை வழங்கக் கேட்டார்
ராமதற் கிசைந்தோ மென்றும் கணைந்தவர்க் கடைக்கா யீந்தார்.

(௧௯)

ஆங்கவ ரிசைந்த மாற்ற மன்பரைப் பயந்து செல்வத்
தோங்கிய தந்தை தாயர்க் குரைப்பவப் பொழுதே யன்னார்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தனம்பல நல்க வந்தப்
பூங்குழ றன்னே வேட்டார் பூவைப்பூ வண்ணார் தொண்டர்.

(௨௦)

வேறு.

ஈருறு திருமணஞ் செய்த பின்பல
வாருறு தனத்தியர் வசத்த ராயவர்
காருறு குழல்களிற் கமலம் போன்றொளி
ரோருறு முகங்களி லிலங்கச் சேர்ந்தோர்.

(௨௧)

சிறுபிறை நுதலினிற் சிலையி ரண்டென
வறுபுரு வங்களி லொளிகொள் வேலெனக்
கறுவறு விழி+ளிற் கவினும் பொற்பணி
மறுவறு குழை+ளின் மாகி லாததோர்.

(௨௨)

திலமலர் குமிழெனச் செப்பு நாசியி
லிலவவாய் முறுவலி லிலங்கு பன்மணி
நலமுறு களத்தினி னனவையி றோள்களின்
மலமறு வினையின் மதுர வாக்கினில்.

(௨௩)

செப்பெனக் கிரியெனத் திரண்டு விம்மிய
வொப்பறு தனங்களி லுதர வாலினிற்
றுப்புறு தளிரெனத் துலங்கு மேனியிற்
றப்பறு தடியினைத் தள்ளு மொள்ளிய.

(௨௪)

இடையினி லல்குவி லிலங்க ரம்பையந்
துடைகளி னூபுரந் துலங்கு தாள்களில்
விடைமுதிர் பெடைகளில் விளங்கு சூலன
டைகளின் மனம்பதித் தாவி நைந்தனர்.

(௨௫)

வேறு.

அத்திறத் தமைந்தார் திருவுருக் கண்ட வரிவைய ரலமர வவர்கள்
சித்திர வுருக்கன் டுவருமப் படியே சிலபக லனுபவித் தொழுகப்
பத்தர்கட் கினிய பரஞ்சுட ரரங்கன் பார்மிசைப் பிறந்தது பொருட்டார்
லித்திற மெமதா மின்பவீட் டிருந்தா ரிடர்ப்படத் தகாதென விரங்கி.

(௨௬)

தோண்டரடிப்போடியாழ்வார் பிரபந்தம்.

வஞ்சமா மடவா ரவயவத் தமர்ந்த மனத்தினைத் திரித்துத்தன் மாசில்
பொன்செய்நீண் முடியிற் கமலவா னனத்திற் பொருவறு மிருகுழைப் பொலிவிற்
கஞ்சமா மலர்க்குண் ணிணைகளிற் புருவக் கால்வளை யிருசிலைக் கறுப்பி
லெஞ்சலி லொளிகேர் நாசியிற் பதும மலர்ந்தன விஸங்குசெவ் வாயில். (௨௭)

அண்டமுண் மிழிந்த வழகிய பிடற்றி லஞ்சன நிறத்தினி லழகார்
வண்டடங் கிரியொத் தோங்குரு புயத்தில் வளரொளி திகழ்திரு மார்பில்
வின்டலத் திலங்குஞ் சுடரிரண் டென்ன விளங்குகைச் சங்குசக் கரத்தி
லெண்டரு முலகம் யாவையு மடக்கி யெழிநிகழ் திருவுத ரத்தில். (௨௮)

உத்திமா மடுவி லுதரப் ப் தனத்தி லொடுங்கெழின் மருங்கினி லொளிகொ
ளர்கிமா முகிலொத் திலங்கிய செம்பொ னுடையி லழகுறு குறங்கின்
முந்திய புலிவா னளந்திட வளர்ந்த முளரியந் தாள்களின் முறையே
சின்தையாய் தாழ்வா றுளமகிழ்ந் துருகித் திருக்கண்வைத் தவர்முனே சென்றான்.

சென்றவன் றெண்ட ரடிப்பொடி யெதிரே தீத்து திருமக ளோடு
நின்றன னந்தத் திருவுருக் கண்ட நிகரிலா வன்பர்நீ ணிலத்தின்
மன்றல்சேர் சூழலா ருருவையு மாயன் வடிவையு மதித்துற நோக்கி
யின்றிவ ரெழிலுக் கரிவைய ருருவ மிசைத்திடா தென்றதை யிகழ்ந்தார். (௩௦)

இன்னமு திருக்க நஞ்சினே யருந்த லினித்தகா தெனமுன மறைந்த
வன்னமென் னடையா ரவயவத் தமைத்த மனத்தினை வாங்கியச் சுதனார்
மின்னவிர் மவுலி யாதியா யலர்ந்த மென்மலர் த் திருவடி வரையி
ன்னன்னத் துறுப்பிற் பதித்தனர் திரும்பா திரும்புண்ட நாரூம தெனவே. (௩௧)

ஆதியம் பரம பதத்தினிற் றுமுன் பிருந்தது மச்சுதன் பணியா
லோதிய வுலகிற் பிறந்ததும் வினைவந் துற்றெடுத்தோடுக்கிய பரிசும்
வேதியர் வணங்குந் திருவரங் கத்தான் விரைந்துவந் தய்வினை கெடுத்த
நீதியு மறிந்தவ் கிறைவனை வணங்கி நின்றானின் நிலையிவை நிரப்பும். (௩௨)

அண்டர்கோன் பிரம னுருத்திரன் வணங்க வரங்கமா நகரமார் தரவிற்
கண்டுயில் கொள்ளுந் கருணைமா முகிலே கண்ணனே கள்வனேன் பொருட்டாற்
புண்டரீ கச்சிர்த் திருவடி வருந்தப் பூமிசை நடந்தனை புலையேன்
கண்டிலேன் கைம்மா நிதற்கெனப் பணிந்தான் கலந்தமா மாயையைக் கடந்தான்.

வேறு.

மெய்யன்ப ரிவைகூறி விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத புனலரங்கத் தரவணமேல்
வையம்புக் குண்டிறங்கு மணிவண்ணச் செழுஞ்சோதி
யையன்செய் கனியாயா லகங்குழைந்து கட்டுரைப்பான். (௩௪)

வேறு.

அப்பாவென் சூழ்ச்சியிடை யங்குரித்த மாமாயை
எப்பா ரெவரெனினு மேழே முலகினிடைக்
குப்பாயத் தாக்கையுறக் கொண்டார் தமைத்தண்ட
றப்பா தவைதடுப்பச் சங்கரற்குங் கூடாதால். (௩௫)

புண்டரிகப் போதயனும் பொன்னுலகை யாள்பவனு
மண்டர்களு முக்கணனு மாசின் முனிவர்களு
மெண்டருஞ்சீர்ப் பூதங்க னைந்து மிருசடருங்
கண்டபொருண் முற்றமுதின் கைவசமாய் வைகிடுமால்.

(ஙசு)

வேறு.

எலையறு பாவை தனையொரு தாம்பி லிணைத்தொளித் தாட்டுவான் போல
நிலையிலே மேழா முலகைக் டமையோர் நெடுங்கொடும் பாசத்திற் பிணைத்தாங்
கலைவுறு தொழிலிற் படுத்தியோர் விரகா லாட்டுமென் மாயைமற் றதற்குத்
தலைவனுய்ச் சொன்ன விரண்டினும் படாதே தங்குவ தெனக்கலாற் றகுமோ. (ங௭)

ஐங்குமம் மாயை வசத்தினிற் சரிக்கு முலகிடை நீயும்வந் துறலாற்
பூங்குழன் மடவா ரவபவத் துணையும் பூட்டினின் றாட்டுதல் கண்டே
ணக்கது தடுப்பான் நிருவொடும் புகுந்தே னணியரங் கத்தினி லனந்தன்
றாக்கவெப் பொழுதுந் துயிலமர்ந் துறையோ மெனவுரைத் தவர்தலை தடவி. (ங௮)

ஏகினு னீயும் வருதியென் றியம்பி யிமையவ ரடிதொழ விலங்கும்
பூகமார் பொழில்குழ் திருவரங் கத்திற் பொன்வரை மீதினிற் பொருந்து
மேகமா மிதுவென் றியாவரும் புகழ விளங்கொளி யனந்தன்மேற் படுத்தான்
மாகமான் மண்டங் குடியுறை பவரும் வந்தனர் திருவரங் கத்தில். (ங௯)

அண்டர்கள் புகழு மணியரங் கத்தி லிணைந்தவ ரத்திரு நகர்வாழ்
தொண்டரை யிறைஞ்சி யவரரு ளோடுந் துலங்குபல் வீதிகள் கடந்து
விண்டல மளப்ப வுயர்ந்தமா மதிங்கள் விளங்கொளி தயங்குகோ புரங்கள்
கண்டவை யிறைஞ்சி யனந்தன்மேற் றுயிலுங் கருணைமா முகிலிணைக் கண்டார்.

நோக்கிய விழியான் மனத்தினு லவைசேர் துண்ணுணர் வாகிய வுயிரால்
வாக்கினு லன்பா லன்புறு வழியான் மாசறு வடிவொடு மமைந்த
வாக்கையான் மண்டங் குடியுறை பவரு மச்சுத னுயலின் னமுதைத்
தேக்கினார் தேக்கி யிறையொடு தமையுஞ் சிறிதுபோ தயர்ந்துபின் றெளிந்தார். (சக)

நின்மனர் விழிக ளிரண்டினு மொழுகு நெடும்புன லருவிக ளிழியுங்
குன்றெனக் குன்றூப் பச்சைமா மலைபோற் கோவிந்தன் கிடக்கையைக் குறித்தாங்
கொன்றிய வன்பிற் றந்தைதாய் தமக்கன் றுரைத்தபேர் மாற்றியப் பொழுதே
யன்றிறை பணிசெய் தடிதொழும் தொண்ட ரடிப்பொடி யெனும்பெய ரமைத்து.

வஞ்சமா மடவார் கலவியிற் படிந்து வருந்திடுந் தமையெடுத் தாண்டு
தஞ்சமா யாவி யுறக்கலந் திருந்த தலைவனுக் குறுபணி செய்ய
நெஞ்சினி னினைந்தார் நினைந்தவப் பொழுதே நேமியான் செய்யவாய் திறந்து
கஞ்சமா மலர்க்கண் விழித்தவர் செய்யுங் கயிங்கரி யங்கள்கற் பிப்பான். (ச௧)

வேறு.

அந்தமில் குணத்தி னானே யவனியி லியாவ ரேணுந்
தந்தமக் கியன்ற தென்பாற் றரப்பணி விடைகள் செய்யச்
சுந்தையி னினைந்தா லன்றே செய்தன ரென்று கொள்வேம்
பந்தமு மறுப்பே மேலைப் பரமமாம் வீடு மீவேம்.

(சச)

தோண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பிரபந்தம்.

திலத்தினைக் கோடி கூறு செய்ததி லொருகூ றென்பா
னலத்தறு நேயத் தாலே நல்குமா சிந்தித் தானேம்
புலப்படா நிலையாய் கேட்டி பொன்வரை தனினு மிந்த
நிலத்தினும் விரிவோ டோங்கு நீனிதி யெனவுட் கொள்வேம். (சுரு)

சீருறு மன்ப கேட்டி சுகத்திலென் பணிமேற் செல்வா
னோடி யெடுத்திட் டான்பின் னொழிந்தனன் போக்கென் றாலும்
பாரிடை விண்ணின் முன்ற ளவன்செய்பா தகங்க ளங்கி
நேருறு பஞ்சிற் றீயு நீனர கவர்கட் கில்லை. (சுக)

மலையெனப் பெரியார் செய்யு மாப்பொரு ளாவதும் யாக்கை
நிலையினிற் சிறியார் செய்யு நேர்மையை யிகழ்த்தும் வாழ்த
லிலையெமக் கிரண்டு மொக்கு மென்பதை யன்ப ரூக
மலையடைத் துகந்த நாளி லணிலுயர்ந் ததனிற் காணாய். (சுஎ)

அத்திறங் கிடப்ப வஞ்சத் தழுந்துமின் னுயிர்க ளென்னே
யெத்திறத் தானு முன்னி யெய்துமா நியற்றி யன்போ
டித்திறத் தாலும் மண்ணே ரிறைஞ்சலீற் திருத்தேன் யானென்
மெய்த்திற முணர்ந்து நோக்கில் விரிஞ்சனல் விதிக்கப் பட்ட. (சுஅ)

அண்டங்க ளனேத்து மந்த விரிஞ்சனு மரணங் கோத்த
வெண்டங்கு பூத மைந்து மென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே
விண்டங்கோ ரணுவை மாலை விளங்கிடு மதன லென்னைம்
கண்டெங்கே யாவ ரன்ப கயிற்றி யங்கள் செய்வார். (சுக)

வேறு.

உற்றநெறி யிருவகையு முரைத்தோயிவ் வுலகிலெமைப்
பற்றினர்செய் கயிங்கரியம் பலவுழுவப் போமெனினுஞ்
சொற்றமிழென் பாற்பாடுந் துணிவுடையோர் மனக்கோயின்
மற்றெமக்குப் பரமபதம் வடதடம்பாற் கடன்மைந்தா. (ரு0)

அன்பதிரு மஞ்சனமு மர்ச்சனையும் பாட்டேயாம்
பொன்பொருந்து சாந்துகலன் பூம்பட்டும் பாட்டேயார்
மின்பமுற யாமருந்து மின்னமுதும் பாட்டேயார்
துன்பகற்று மணிவிளக்குந் தூபமும்பாட் டெனத்துணிவாய். (ருக)

வேறு.

ஆங்கத கூடா தாகி லன்பபூ மாலை கட்டி
யோங்கும் வசத்தி னல்கி யொன்றினு மிச்சி யாதே
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடெந் தமர்களுக் கெளிதா யன்னார்
பூங்கழ றொழுவார் தாமும் பொருந்துவ ரென்னை யன்பா. (ருஉ)

வேறு.

ஆத லாலைய பாமாலை பூமாலை யளவில்
காத லோடுரைத் திட்டிக் கட்டலுன் கடன்முன்
வேத வாணர்வாழ் புதுவைமன் விட்டுணு சித்த
னோது நீதியன் செய்தது மிதுபிறர்க் குறுமோ. (ருங)

என்று சீரரங் கத்துறை யெம்பிரா னியம்ப
நின்று கேட்டவ னிறையரு ளிருந்ததை நினைந்து
சென்று தாழ்ந்தனன் நிருவடி யருளெனத் திருமா
லன்று சென்னியிற் பதித்தெனைப் பாடென வரைந்தான்.

(ருச)

வேறு.

மூதறி வுடைய வன்பர் மூதல்வரை வணங்கி யெந்தாய்
வேதனு மரனும் வந்தார் விண்ணவர் முனிவோர் வந்தார்
ராதவன் குணபால் வந்தார் னவர்க்குருள் புரிவா யென்னத்
திதகன் னுலக முய்யத் திருப்பள்ளி யெழுச்சி செய்தார்.

(ருரு)

வேறு.

மரமோ ரேழந் துனைத்துவந்த வடிவங் கிலதே லடியேற்குப்
பரம பதத்தி லென்கரும மென்னப் படிசே ரனுமனைப்போ
லரவத் தணையாய் நீயல்லா லமரர்க் கரசா யவராலும்
பரவப் படுமச் சுவைபெறினும் வேண்டே னென்னும் பாவகத்தால்.

(ருசு)

கடிசேர் துளவத் திருத்தாரான் சூழல்பெற் றுடையே னமன்றமர்கண்
முடிமேன் மிதிப்பேன் பாகவதர் முளரி யென்னச் சிறந்திலங்கு
மடிமே லென்றன் முடியிடுவே னடியேன் றெண்ட ரடிப்பொடியென்
றெடியா விற்பத் தலைநின்று மோங்கு மரங்க னுருவனி.

(ருஎ)

அறியேன் வேறே ருருவினையு மகலேன் வேறோர் திருப்பதியிற்
செறியே னிவனே யங்கக்கே யிருந்தா னெனினுந் தீவினையேன்
பொறிசேர் புலனா லுற்றிறைஞ்சேன் போதத் தாலும் போற்றுகிலேன்
குறிசேர் கற்பி லருந்ததியுங் கூசக் குறித்தே னெனக்கொண்டு.

(ருஅ)

வேறு.

கருமாலே கடந்திவ் வையங் காகுத்த வேட மாகி
வருமாலே மூவர் காணு மாமாலே யளவி லின்பந்
தருமாலே யடையும் வண்ணஞ் சதுமறைச் சொல்லிற் கோத்த
திருமாலே நாற்பத் தைத்துஞ் செப்பினா ரொப்பி லாதார்.

(ருக)

ஆகத் தொண்ட ரடிப்பொடியார் பாட லைம்பத் தைத்துரைத்து
மாக மேத்தும் புண்டரிகர் மாலா காரர் தமைப்போல
மேக வண்ண ரெடுத்துரைத்த விதியா னந்த வனங்கள்பல
பூக் வேலி மருதநிலத் தாக்கிப் புவன முண்டவர்க்கு.

(க0)

கோலத் துளவு மல்லிகையும் குளிர்சண் பசமு மிருவேலி
மூலத் தொடரும் கழுநீரு முதலாய் மூக்குப் புதைத்தெழுத்துச்
சால வெழிலார் பூமாலே தாமே சமைத்துக் கடற்பிறந்த
வால டிடற்றான் றுயர்கழிந்த வரங்கத் தம்மான் றனக்களித்து.

(குக)

வேறு.

வைகிடு நாளி லோர்நான் மாசறு சவுனர் சொல்ல
மெய்யுறு சதானி மேலாம் விண்டுவி னுமங் கேட்டு
வைவுசெய் திருவோ ரொன்றாய் நண்ணிய வாறு போலப்
பையர வணையா ராழ்வார் பங்கய வதன நோக்கி. (சுஉ)

மாசிலா நிலையீ ராழ்வீர் வம்மினீர் நம்பாற் சொன்ன
வாசறு தமிழோ ரைந்து மைம்பது மடைவே யோதிப்
பேசுமப் பயனைக் கேட்க விரும்பினோம் பெருங் வென்று
வீசனவ் வுரைசேட் டாழ்வா ரிணையடி யிறைஞ்சி நின்று. (சுரு)

திருமகள் விரும்பு மார்ப் சிறியனே னிழைத்த புன்சொற்
றும்பயன் விரும்பிக் கேட்பான் றடையறு மாசை யுண்டே
லருமறை முதல்வ சொல்வா னடியனேன் றனக்கு மாசை
பெருகவுன் டதனும் கேணி பேசுவ னென்று சொல்வார். (சுசு)

வேறு.

சீராருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சி பத்துஞ் செப்பியதிற் றெளிவுதந் பொருளுஞ் செப்பி
யாராயும் வேதக் கொருநான் காலு மயனாறு மரனாறு மறிபொ ணை
நாராய ணன்சொருப ருப மாதி லஸ்தி+மும் விபூதியருட் குணங்க டங்கு
மேராருந் திருமலை நாற்பத் தைத்து மிலங்குசரா சரமுருக விசைப்பா ராவி. (சுரு)

காயமொடு கரைந்துநீ ராள மாதல் கண்டனந்தன் மீதினாறு கமலச் செங்கண்
மாயவனார் பூவினாறு மங்கை யோடு மனமகிழ்ந்து தொண்டரடிப் பொடியார் தம்மைப்
போயெடுத்தத் திருமார்போ டழுந்தப் புல்கப் புறம்பொசிந்த திலையாழ்வார் பூண்டயாக்கை
தோயமொடு தோயமுறக் கலந்த தொத்தார் சுடராழிக் கையனுமத் தொண்டர் தாமும்.

என்புரம் புரோமரீர் மூளை மச்சை யிவையாலே திரண்டிலங்கும் யாக்கை கெட்டென்
மின்பொருவுஞ் சுடராழித் திருமா லெம்மான் மெய்ம்மையினோடு மெக்கலந்த பரிசு தன்னை
யன்பரருட் பாகவத ரறையக் கேட்டு மச்சதற்கா ளாகாதே யவனி யோர்க
டுன்பவலை வசத்துமன்றம் பிறந்துஞ் செத்துந் தொல்லைமன் பாசத்தாற் சுழலு மாறே.

திரும்புண்ட கதியாடூந் தேவர் காணத் திருவுந்தி மடுவினிடைச் சிறந்து தோன்றி
வரும்புண்ட ரீகத்தி லயனுங் காண வானவர்கள் கோன்காண மண்ணுங் காண
விரும்புண்ட ரீர்போல வரங்கத் தம்மா னிணையடிக்கீழ் ழுடைந்தார்சொல் லிசைநன் மலை
தருந்தொன் டரடிப்பொடிசெய் தவத்தின் வாழ்வைச் சதுமறைக்கு மெடுத்தரைக்கத் தரு
[மோ வம்மா

தோண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
 டி. வே. சாமிநாதையர் துல் நிலையம்
 அடைபாடி, சென்னை-20.

ஸ்ரீ

குலசேகரப்பெருமானாழ்வார் பரிபுத்தம்.

ஆசிலாத் தொண்டர் தொண்ட ரடிப்பொடி யரங்க மன்
 மீசனைப் பாடி யாட்செய் திணையடி யடைந்த வாற்றைத்
 தேசிக னருளா னுயேன் சிறிதறிந் தளவுஞ் செப்பி
 மாசிலாக் கொல்லிக் கோமான் செய்கையும் வழத்த லுற்றேனை

(க)

பொருவரும் வஞ்சி வேந்தர் பூண்டமா தவத்தி னாலே
 திருவளர் கூட மன்னிற் சிறந்ததோர் மாசித் திங்க
 டருபுனர் பூச நாளிற் சங்கரன் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
 வருமறை நாலும் வாழ்த்த வமரர்கள் குழாங்கள் வாழ்த்த.

(உ)

காருது முருவச் செய்ய பவளவாய்க் கமலச் செங்க
 ணேருது திருமா லேவ விருந்தவை குண்ட நீங்கிப்
 பாருது தவங்க ளேத்தப் பங்கயச் செல்வி காக்கச்
 சீருது கொல்லிக் கோமான் திருவவ தாரஞ் செய்தான்.

(ங)

வேறு.

ஆர்த்தன சராசர மண்டர் பூமழை
 தூர்த்தனர் முனிவர்க ளாசி சொல்லினர்
 போர்த்தனர் சித்தர்கள் விசம்பிற் புன்மைகள்
 வேர்த்தன தருமமு மெய்யு மோங்கின.

(ச)

ஆடின ரந்தன ராயு நான்மறை
 பாடின ரிருடிகள் படியில் வஞ்சகம்
 வீடின வுவப்பொடும் விரிஞ்சன் வாழ்த்தின
 னோடின ரொன்னல ருலக மோங்கின.

(ரு)

அப்படி நன்மைக ளன்பு கூரவும்
 பொய்ப்படி தீமைகள் புரண்டு சாயவு
 மிப்படி யுற்றசே யிலங்கு சீரரு
 ளொப்பரு மேனிகண் டிலகர் கூறுவார்.

(சு)

அருமறைக் கொழுந்திது வென்ப ரந்தனர்
 திருவருண் மெய்யிது வென்பர் சித்தர்கள்
 பொருவரு ஞானியர் போத மென்பர்க
 டருமமென் பார்ப்படி தாய்கு மன்னவர்.

(ஏ)

பொறையொரு பாலனாய்ப் புகுந்த தென்னவு
 மறைதரு சாமந்தி யாக மென்னவு
 மறைகளோ டயனரன் வாழ்த்தி யேத்தரு
 மிறையருண் மதலையா யெய்திற் மென்னவும்.

(அ)

தோன்றிய மதலையைச் சுருதி நீதியி
 னீன்றவள் களிப்புற வெடுத்திம் மண்முதன்
 மூன்றுல குயத்தமிழ் முறையி னன்கென
 ளுன்றிய திருமுலைப் பாலு மூட்டினான். (க)

வேறு.

திருவவ தாரஞ் செய்த தினத்திலுக் கோழா நாளிற்
 பொருவறு மதலை கையிற் பொருந்துபொற் காட்டும் பூட்டி
 யருமறை விதியா லாறந் திக்களி லமுது மூட்டி.
 வருகலன் பலவுஞ் சாத்தி மாசற வளர்க்கு நாளில். (க௦)

வேறு.

அல்லிப் போதயன் றுதையை மான்டினான்
 புல்லிப் பூண்டு புணரு மதலையைக்
 கொல்லிக் கோன்குல சேகர னென்றுபேர்
 சொல்லி வாழ்த்தித் துதித்தன ரந்தனர். (க௧)

தென்னர் செம்பிய ராதியர் திக்குறை
 மன்ன ரன்பின் வருமணித் தொட்டிலின்
 மின்னு சோதி மதலையை மேவுவித்
 தன்ன மன்னவர் பாட்டொடு மாட்டினார். (க௨)

கிடந்தி ருந்து தவழ்ந்துபொற் கிண்கிணி
 யிடங்கொ டனடைத் தொனியு மிரைந்தெழு
 நடந்து பேதையர் சிற்றிலை நாடொறும்
 தொடர்ந்த பித்து வளர்தனன் ரோமிலான். (க௩)

வேறு.

மறவறு முகுந்த மாலை வழங்கிடு மதுர வாய்நின்
 றுறுபெரு மமுதற் தத்த வுடன்வளர் பேதை யார்பாற்
 குறுங்கடைக் குறும்பு செய்து குவலயத் தரசர் போற்றப்
 சிறுநெறி யுறுதே ரோட்டித் திதற வளர்ந்த மன்னர். (க௪)

மறைபவர் வருத்த மெய்நீண் வளர்தரு மனுதா மீதி
 முறையினிற் சவுளஞ் செய்து முப்புரி னுலுஞ் சாத்தி
 யறைதரு கலைக ளெட்டெட் டாசற வாய்க்கிம் மண்ணிற்
 றிறைகொணர்ந் தரசர் போற்றித் திருமுணம் புணர்ந்த பின்னர். (க௫)

ஒருவரு மிருவர் தாமு மும்பரு மகிழ்ச்சி யெய்த
 நிருபர்க ளமைச்சர் கூடி நீணிலங் காத்தற் கிந்தப்
 பொருவரு மைந்தற் கின்றே பொன்முடி புனைவோ மென்று
 திருவபி டேகஞ் சூட்டச் சிறந்தர சானு நாளில். (க௬)

வேறு.

விரைசெய்தார் மணிமுடி வேந்த னாகியே
தரைமிசை யுயிர்க்கெலாந் தானொ ராக்கையாய்ப்
புரையறு மதிக்குடை நிழற்றும் பூபதி
யரசியல் பதனையு மறைகு வாமரோ.

(௧௭)

வேறு.

பொங்கோத வேலை புடைகுழ மன்னு புவிமன்னர் பன்னு புகழான்
வெங்கோப மிக்க வசரேசர் சேனை விதலோடு வென்ற விமல
னெங்கோனி ராம னுயிர்காவல் செய்த படியென்ன ஸ்நி யிறைவன்
செங்கோல்செ லுத்தி வருநீதி தன்னை யெவரோ சகத்தி லறைவார்.

(௧௮)

புலிபாஸு ரப்ப விளமான்ம திக்கள் புரைதீர ஷண்டு பொருட
மெலிபால ருந்து சிறுகஞ்ச ஸ்சை முலையுடு மின்ப முறுமால்
வலிபான்மி குத்த கொலிகாவ லற்கு வருநீதி மானி னுயிர்கொள்
விலிபாலி ருந்த தெனலாவ தன் நி யெவரான டக்கும் வினையே.

(௧௯)

மறைவாண ராலு முனிவோர்க ளாலும் வளர்வான வர்க்கி னுணவாங்
குறையாத செல்வ முறுமாறு மன்னு கொடையான டத்தி யவராற்
பொறையார்பு விக்க னுறுதிக்க டோறு முயர்மாரி மூன்று பொழிய
விறையாதி லொன்று படிமேன்ம கிழந்து குடிநல்க வுன்ப முறுவான்.

(௨௦)

கூசாது வேத நெறியிற் றொடுத்த குலநாலு நீதி குலைய
மாசான்ம யக்கி வருமாய வஞ்ச வலைவேர றுத்து மதியை
பூசாடு ஞான வருவிப்பி றந்தி வுலகேழின் மன்னி யொளிறு
மாசார முற்று மொருமேனி கொண்ட திதுவென்ன மன்னு மறிவோன்.

(௨௧)

படையாலி ரிந்த புகழாலி லங்கு படிவானம் வேலை முழுது
முடையான ரக்கர் குலமவேர றுத்த வுரவோனை யுற்ற நெறியான்
கொடையாலெ டத்த கரமீதி லங்கு குணஞான தான முடையா
னடையாரி டத்து முறுநோய்பொ றும லருண்மாரி பொங்கும் விழியான்.

(௨௨)

பூதால மென்று புகழட்டி லுற்ற பரதார மாசில் புகழான்
மாதாவெ னக்கு மெனவேயொ டங்கு மனமாதி மூன்று முடையான்
பாதார வுந்த மலராலி லங்கு படிவான ளந்த பரனார்
வேதாக மங்கண் மனுதூல்பு ராண மிகுதேள்வி மன்னு செவியான்.

(௨௩)

செய்யாளி லங்கு புவிநாத னான திருமால்சி றந்த வடிவா
மையாய சோதி யுருவைப்பி ரிந்து மதியார்க ளொன்றை யெனினு
மெய்யாய காதன் மகவொன்று பேணி யுடன்வாழ விது பெறுவோன்
பொய்யாத வாய்மை யுடையான டைந்த புலனைந்தும் வென்ற பொறியான்.

(௨௪)

நெறியாலி றந்த புவியோர்க ளுக்கு நிரயாதி துன்ப வினைகள்
செறியாத விச்சை யவைசெய்து மன்னு செவியாதி யாகி வளரும்
பொறியாயி னுற்ற புலன்மேவு தீமை பொடிசெய்யு நீதி யறிவை
யறியாத வர்க்கு மறிவார்த மக்கு மகல்வான ளிக்கு முரவோன்.

(௨௫)

குருநாடர் சோழர் மகதேசர் தென்னர் குருநாட ராதி யரசர்
வருவாரநெ ருங்கி யிருபானி ரைத்து மலர்நூவி நின்று தொழுதெம்
திருவாள வஞ்சி நகராள வென்று செறிமன்னர் பன்னி யடைவே
தருபாகு டங்கண் மலைபோலு யர்ந்த தலைவாசன் முன்றி லுடையான். (உசு)

வாயாலொ ருத்தர் கெடுமாறு ரைத்தன் மனதாலு மெண்ண லறியான்
காயாநி றத்தன் மகனாவ குத்த க்குனி பூத மிடையி
லோயாது மன்னு முயிரான வைக்கு முறுதந்தை யோடு தமராய்த்
தாயாகி யன்பு புரிவானு யர்ந்த தனையேத னக்கு நிகரான். (உஎ)

வேறு.

இந்தவகை யாலவனி யின்பமுற வென்றே
வந்தகுல சேகரர் வழங்கிவரு நாளின்
முந்தைமறை தந்தபிர மற்குமுனி வர்க்குந்
தந்தையவர் கண்டியி றலத்தினி லமர்ந்தார். (உஅ)

செய்யமலர் மங்கைகிறு மார்பினி லிருப்பக்
கையமரு மாழிவனோ கார்முகின் மருங்கின்
வெய்யவொளி வீசுகதி ரிந்துவின் விளங்கப்
பையரவு தன்னுயர் பணங்கொடு கலிப்ப. (உக)

கோடிகதிர் மின்மினியின் மங்கியொளி குன்ற
நீடுமவு லிக்கினை நெமியில் விளங்க
வேடவீழ் மலையிதம் நான் முகனெ டுசன்
பாடமறை வானவர் பார்துநட மாட. (உ௦)

கற்பக நிழற்கடவுள் காமனெ டமர்ந்தே
யற்புத மதிக்குடை யடுத்தற நிழற்ற
விற்புருவ மென்கொடிகள் வெண்கவரி வீசச்
சிற்பரம சோதிபெறு சித்தர்மலர் சிந்த. (உ௧)

இருந்தன னனந்தன்மிசை பெந்தையரு ளாலே
திருந்தவுல காருமுயர் சேர்ப்பெரு மாணம்
பொருந்துமணி தங்கியொளிர் பூவனையி லின்பந்
தருந்துயிலில் வேதவொலி தானுற வெழுந்தான். (உ௨)

வேறு.

எழுந்தவர் பரமா னந்த னிருக்கையைத் திருந்த நோக்கி
யழுந்தறப் புவியிற் ருழந்தா ரச்சுத னாகி லாத
செழுந்தவ முடையார் தம்பாற் றிருவருட் கருணை செய்தோ
ருழுந்தருள் பொழுதி லேகி யொளிவளர் விசம்பி லானான். (உ௩)

மண்ணுப் பணிந்த வன்பர் மாயனை யருகிற் காணார்
விண்மிகைக் கருடன் றேண்மேல் விளங்கிவீழ் திருப்பக் கண்டா
ரெண்ணரும் பரம சோதி யெழிறிகழ் சொற்புப் பூப
நண்ணுமெய்க் குணவி பூதி நூனவா னந்த லீலை.

(五)

அனைத்தையும் திருந்த நோக்கி யரசர்கள் பெருமா னென் னெ லினைக்கட னவெண் வைகி வெறுமையும் தழயே னுன்னை நினைத்திலே னமலா வென்று நெடுங்கணி ரருவி சோரத் தனைக்கரைத் துருகி நின்றார் தலைவர்த் மிருக்கை சாரந்தார்.

(五五)

மேதல்சேர் துவைத் தாரான் மறைத்து முனைநா ளின்ற
கன்றுபோய் மறைய நெஞ்சக் கரைந்திழ் துருகு மான்போ
வின்றயின் திரங்கி வாழே னீணிலத் தினியென் மெண்ணி
வென்றிவேன் மன்ன னின்றான் விடித்தது பொழுது மாதோ.

(五折)

[illegible]

(17.61)

இருப்பொழுதுள்ள வாறு மியாவரும் தன்பா லெங்கிப்
பொருட்பெறு தின்ற வாறு முணர்ந்திலன் பூவை வண்ணத்
தருட்கட றனக்கன் லீந்த வனுபவத் தொழுகி மன்னன்
மறாக்கொழு முலம் வாழ்வை மறந்திருந் துருகி கைந்தான்.

(15-9)

உய்வுற வாயி ழுற்றோ ருத்தம ன்ணையக் காணார்
வைகறை யெழுந்து நாளும் வந்தருள் புரியு மன்னன்
வெய்யவ னுதித்தோர் சாமஞ் சென்றது விறல்கொள் வேலான்
செய்திற மறியோ மின்னுஞ் செறிந்தில னென்று சிந்தை.

(172.50)

வருத்தினர் வாயி லோனை வருகை யென்று கூவித்
திருந்திய மன்ன லிள்ளுஞ் செறிந்திலன் றீர்கொள் கோயில்
பொருந்தியத் திறத்தை யோர்ந்து பொருக்கென வுரைப்பா யென்ற
ரருந்தவ முடையான் சென்று தாதியர் தம்மோ டாய்ந்தான்.

(#0)

தாதிபர் மன்னர் மன்னன் தங்கிய மாடஞ் சேர்ந்தாக்
கோதினார் வணங்கி நின் ஸீ ரோங்குபொன் வாயி மன்னில்
வேதிய ரமைச்சர் மன்னர் வேந்தநின் வரவு காணார்
மாதுய நுற்ற ரென்ன வாயிலோன் வந்தா னென்றே.

(சூக)

கூறினார் மடவார் கூறக் கொழுஞ்சுடர் மவுலி மீதி
 னுறுபூந் துழாய்சேர் மாமா னன்குமா னந்த மன்னி
 யூறிய வறிவை மீட்டுப் புலன்படு மொழுங்கிற் சேர்த்து
 மாநிலாத் தன்பொற் கோயில் வாயில்சென் றடைந்தான் மன்னன்.

(५२)

மன்னவன் வாபி னண்ணி மறையவ ரரசர் வேந்த
னுன்னிய துணரு நீதி யமைச்சர்க ளாவந்து போற்ற
மின்னவீர் மணியிற் பொன்னில் விளங்குமா சனத்தி லேறி
யென்னையான் முகிலே யென்ன விருந்தன விருந்த காலை. (சங்)

மன்னவ ரமைச்சர் நீதி மறையவர் தம்மை நோக்கி
மின்னவீர் மவுலி வேந்தன் விளம்புவான் வேதாந் தத்தி
னுன்னரும் பொருள்கண் டிள்ள மோங்கினே ருடனவா டேனே
லென்னையான் வேண்டே னிந்த விருநிலத் தின்ப மென்ன. (சசு)

பின்னமன் னவரை நோக்கான் பிரகிரு திக்கு மீடா
மின்னையே யனைய செல்வம் விரும்பினுர் குழாத்து ளின்றெ
ன்னையே யத்தா வீதை யரியனே யாகு மென்றே
யென்னையிக் கழுமேல் வைத்தா ரியாவரென் திரங்கி நைந்தான். (சரு)

அத்திறம் கண்ட மன்ன ரமைச்சர்க ளாவி வாடி.
மெய்த்திறத் தின்ப லுக்கும் விண்டுவுக் கடிமை யாய
சித்திர நிலையார் தம்மைச் சென்றழைத் திறைமுன் னுக்கி
யித்திறம் தேர்மி னென்ன யாவரு மிறைஞ்சி நின்றார். (சக)

கமலநான் முகத்தோன் செல்வ நரகனைக் கண்டு மெய்ம்மை
யமலவீ டறிந்து மன்னு மச்சுத னடியார் தம்மை
மூமலமு மில்லா மன்னன் முன்னுமக் கண்ட போதி
லெமலமுங் கடிவீர் வம்மி னிருமினென் றிறைஞ்சித் தானும். (சஎ)

இருந்தன னிலத்திற் கண்ட விருந்தவத் தோர்கண் மன்னு
திருந்தபார் முழுதுஞ் செங்கோல் செலுத்தியான் ஐன்ற செல்வா
பொருந்துமா சனத்தின் முன்போற் போயிருந் தருள்வா யென்றே
கருந்தட முகின்மேற் சென்ற கருத்தினர் கழுத மன்னன். (சஅ)

மாசிலா நிலையீ ருங்கண் மலரடித் துடனே யின்றென்
பாசமார் பிறவி நோய்க்கு மருந்தெனப் பணிந்தேன் பின்னே
ராசனத் திருந்தா னன்றெ னறிவேன வழுதான் மன்னன்
நேசடைத் திருமா றெண்டர் சென்றவ னடியிற் றுழந்தார். (சக)

திருமகள் கொழுந் கன்பு தினையின தளவு யின்ந்
பிருகில மிறைஞ்ச யானே யெருத்தமுந் திறுமாப் பெய்து
பருவினே வசத்தி லாபி மடியனே யிதுநீர் செய்தாற்
பொருவினன் நிலையீ ரந்தோ பொறுக்குமோ வென்று போற்றி. (ரு0)

பின்னுமாங் சுவர்பொற் றுனைப் பிடித்துயர் முடிமேல் வைத்தா
ன்னெறி யன்ப ரோடு நான்மறை முடிவின் மன்னி
புன்னரும் பொருளை புன்னி யுவந்தரி யருளாற் றன்னின்
முன்னெமும் புலியிற் போந்த முத்தர்கண் மூவர் நால்வர். (ருசு)

எனவிசைத் தருளும் பொய்கை ஸூதம்பே யிசைத்த பாட்டு
மனவயற் புதுவைக் கோமா னவதரித் தரசன் முன்னே
வினவருஞ் சமயத் தாரை வென்றதம் வேதக் கோன்பின்
மனமகிழ்ந் தருளிச் செய்த தமிழுமா மாய னூர்பால்.

மந்திரங் கேட்ட தீரன் மழிமுமா மழிசைக் கோமா
னந்தரத் தமரர் ாண வரியைவா வென்று கூவப்
பந்தனை விரலாள் பூமி பதுமையோ டெம்மா னேகி
யந்திரன் வணங்கச் சென்றாங் கிருக்கை புரப் புக வாரும்.

ஓங்குசீர் மழிசைக் கோமா னுரைத்தநற் மழிமு மன்போ
டாங்கதம் பின்பு தொண்ட ரடிப்பொடி யாழ்வார் தோன்றிப்
பாங்குட னுரைத்த பாட்டும் பரமனை யடைந்த வாறுந்
தேங்கமழ் மாலு மார்பன் திருந்து விரந்து கேட்டு.

செய்யுண யகனூர் மீதிற் திருவரு ளிருந்த தன்றிப்
பங்கமின் முத்த ரிந்தப் படியிசை வந்து தோன்றிப்
பொங்குமே மூலகி னீங்காப் பொறிபுல னோடு மாடு
மெங்களுக் கின்ப நல்கு மிருந்தமி ழிருந்த வாரே.

என்றுரைத் துருகி நைந்தாங் கிருந்தமன் திருந்து நீதி
யொன்றிய பகவற் பத்த ருடனிலை யுரைக்குந் தொண்ட
னின் னுரீர் புகலு மிந்த வெம்பெரு மக்க டம்பாற்
சென்றுரை வைக்காட் செய்யுந் தினமெனக் குறுமோ வென்றும்.

ஆங்கவர் தமக்காட் செய்வா ருடனமர் காலத் தானு
மோங்குசீ ரரங்க மாதி யுளதிருப் பதியின் மாயன்
பூங்கழல் வணங்கு னாரு மென் னுகொல் புகுமென் றெண்ணி
யேங்கிமன் னிருந்தான் மண்மீ தியாவரு மிறைஞ்சி யேத்த.

வேறு.

அப்படியே யகம்புறத்து மச்சதன் ரடியருட
னிப்படியிற் சிலகாலங் கடத்துநா ளிகல்வேந்த
னோப்பரிய கருகூலத் தாரத்தி னொன்றுகெட
வெப்படியி் துரைப்பதெனக் காவலவ ரிடருற்று.

மந்திரிக ருடனுரைப்ப மன்னவனோ டம்மொழியைத்
தந்திரித்தார் மந்திரிக டார்வேந்த னதுகேட்டு
வந்திருந்தா ரார்வேற்று மானிடராய் மனையிலென
வொந்திறைஞ்சிக் காவலவர் பாகவத ரென நுவன்றார்.

வேறு.

அவ்வுரை மன்னர் மன்னன் செவியுற வாவி வாடி
வெவ்விடங் குடித்தா ரென்ன விம்மினன் மனத்தி னுள்ளே
யெவ்வகை செய்தாற் றீரு மிப்பழி யென்ன வெண்ணிக்
கவ்வையில் குடப்பாம் பின்றே கதுமெனக் கொணர்வீ ரென்றான்.

க. வெ. சாமிதாயர் தூல் தியாயம்
மாமகோபாத்தாமி, டாக்டர்
(ருஉ)
(ரு௩)
(ரு௪)
(ரு௫)
(ரு௬)
(ரு௭)
(ரு௮)
(ரு௯)
(ரு௧)
(ரு௧௦)

அடுத்ததின் மவர்க ளேகி யராக்குடங் கொணர்ந்து வைத்தார்
கடுப்பினின் மன்னன் பொற்பண் டாரியைக் கண்ணு ளேக்கி
யெடுத்ததா ரயிர்த்த தாரை யியம்புகை யிடவு மென்று
குடத்தரு கணைந்தான் கேட்டோர் கோவொடு முறைப் தானார். (சுக)

மண்டல முழுது மாளு மன்னவர் மன்ன கேட்டி
யண்டமுன் மிழிந்த சோதி யச்சுத னாகி லாத
தொண்டர்க ளன்றி யாரும் தன்னின ரில்லை யென்று
ருண்டுமற் றியாங்க ளல்லா லுட்புகுந் தவர்க ளில்லை. (சுஉ)

எனவுரைத் தையந் தீர்வேம் யாமெனக் குடத்தி னேரே
மனமகிழ்ந் தன்பர் சென்றார் வையக மன்ன னின்மி
னெனவவர் முன்ன மெய்தி யேழுல குண்ட சோதிப்
புனைமலர்த் துழாயான் றெண்ட ரெடுத்திலர் பொற்பண் டாரம். (சுக)

என்றுசென் றிருந்த பாம்பின் குடத்தினில் யாரும் காண
வென்றிவேன் மன்னர் மன்னன் றிருக்கையை விரைவி னிட்டாங்
கன்றுதன் பொற்பண் டாரம் போக்கினு ரிட்ட வாழி
யொன்றெதித் தரசு னின்ற னும்பர்பூ மாரி பெய்தார். (சுச)

மந்திரித் தலைவர் தாமு மன்னவ னடியிற் றுழந்தா
நிந்திரன் பிரம னக்க னாகிப் ரெவருந் தத்தஞ்
சிந்தையின் மகிழ்ந்தா ராழ்வா ரரசியம் சிலுகை விட்டாங்
கெந்தநா ளரங்கத் தானே யாமனு பவிப்ப தென்ன. (சுரு)

வேறு.

எம்பெருமான் சொன்மலை யிருளிரியச் சுடர்மணிக ளென்று பத்து
ம்பெருமா டிருவுளமு நான்மறையு மயனரனு ளலத்தோ டோங்கு
மும்பருமா முனிவர்களு முலகேழு முருகிரீ ரான மாக
வம்பவிழ்பூந் துழாயானே யனுபவிப்ப தென்றெனவும் வகுத்துக் கூறி. (சுக)

சேராரும் திருவரங்க நகருறையும் பாகவதர் சேடந் துய்த்தவ்
வாராத காதலர்கள் குழாங்களுட னடியேனு மமர்ந்து வைக
யேராரும் பேரின்ப மென்றுகொலோ வுண்பதென வெடுத்தோர் பத்துங்
காராரும் பொழில்வஞ்சி காவலவன் கட்டுரைத்தான் ககனம் வாழ்த்த. (சுஎ)

ஆங்கதற்குப் பின்வஞ்ச வலகத்தின் வாழ்க்கையையா தரியே னென்றே
யோங்கியசீ ரரங்கத்தி லுற்றனந்தன் மீதேறி யொழியில் காலம்
பூங்கமலக் கணவனரும் புனிதனன்றி யெனுமபத்தும் பொருந்த வோதித்
தேங்கமழ்பூந் தார்வேந்தன் றிருமனத்தாம் றிருவரங்கஞ் சென்று சேர்ந்தான். (சு)

அந்நகரிற் பாகவத ரனைவர்களு மெதிர்கொண்டாங் காழ்வார் செய்ய
பொன்னடியிற் புக்கிறைஞ்சப் பூபதியா யாழ்வாராய்ப் போற்று மன்பர்க்
கின்னமுதாம் பெருமானார் திருத்தொண்டர் தாளினைக் கிறைஞ்சி வாழ்த்தி
முன்னுநா னினைத்ததின்றோ முடிந்ததென வணியரங்கள் முற்றத் துத் ர். (சுக)

அணியரங்கன் நிருமூர்த்தத் தன்பர்களோ முனிதமரு மாழ்வார் சோதிப்
பணியணைமே லமர்தொழப் பங்கயக்கண் வளர்ந்தருளும் பரணைக் கண்டெம்
மணிவண்ண சரணமென மன்மீதிற் பணிந்திறைஞ்சி முருந்த மாலை
தணியாமா தணிந்துலகஞ் சுகமடைய வடமொழியாற் சாற்றி மாமால். (௭௦)

அருகணைந்து திருவுருவை யுற்றிறைஞ்சத் திருக்கண்வள ரரங்கத் தம்மா
னுருகுபெரும் காதுரைத் திருக்கண்விழித் துறநோக்கி யொப்பி லாதீர்
திருமகளோ டியாமுறையும் வேங்கடத்தில் வருகியென்றான் செகங்கட் கெல்லா
மொருவனென நின்றவரு மணிவண்ணச் செயலோக்கி யுருகி நைந்தார். (௭௧)

நைந்துருகித் திருவரங்கத் தம்மானை யன்பர்பெறு ஞான வாழ்வை
யைந்துதலை யாடரவை யலர்கமலத் துள்ளுறையு மன்னை தன்னைச்
சிந்தையுமற் பதிவித்துத் திருவரங்க நகர்நீங்கித் தேவர் வாழ்த்த
முந்தைமறை தொழுங்கச்சி யருளாளர் தமைவணங்கி முதல்வர் கூறும். (௭௨)

சீராரும் வேங்கடத்திற் சென்றடைந்தார் திருமலையைத் திருந்த நோக்கி
யேராரும் புலியீதிற் பரமபத மிதுவென்றே யெண்ணி நின்று
காராரித் திருமலைமே லேதேனு மாவேனான் கணத் தோழிப்
பாராரும் பதம்வேண்டே னென்றுரைத்தா ரங்கிருந்தோர் பத்து மன்பர். (௭௩)

அந்நெடுமெய் யன்பிடுமெய் திருமலையை வலஞ்செய்தாங் கதன்மேல் வைகும்
பொன்னவிரே மிப்பெருமான் பூங்கழங்கிழ் வானவரும் புகழ வைகி
யென்னமுதே சரணமெனச் சிலநூல் மிருடிகளு மிறைஞ்ச வாழ்ந்து
பின்னொருநாள் விற்றுவுக்கோட் டம்மானை யடிதொழுவான் பெயர்ந்து போனார்.

அண்டர்தொழும் விற்றுவக்கோட் டம்மானை யடிவணங்கி யதனுள் வைகும்
தொண்டர்களை யடிதொழுது சுருதிமுதல் வானவரும் துகிசெய் தேத்த
வொண்டமிழோர் பத்துநீ யெனைவேண்டா யாயினுநா னுன்னை யல்லாற்
புண்டரிகக் கண்ணெந்தாய் பற்றிலேன் மற்றெனவும் புவனம் போற்ற. (௭௪)

கட்டுரைத்துக் கொல்லநகர்க் காவலவன் செங்கமலக் கண்ணன் வைகு
மெட்டெழுத்தே துணையாக விருநிலமும் வானகமு மிறைஞ்ச மவ்வுந்
விட்டெழுத்து வசுதேவர் திருமகளு ராய்ப்பாடி. சென்று மேவி
மட்டவிலும் துழாய்முடியான் வரவுணரு மாய்மகளிர் வசன மாக. (௭௫)

ஊடலுடை யொருபத்து மெடுத்துரைத்து வான்முதலா முலகம் போற்ற
மாடபிசை மதிதவழும் வடமதுரை நகர்மன்னி யதில்வாழ் மாமா
றுடொழுது தேவகியார் தஞ்சிறுவன் மழலைச்சொற் றுங்கே ளாதே
யீடுபட்ட சொற்றொகையோர் பத்துரைத்துக் கண்ணபுரத் தெய்தி னூரால். (௭௬)

அந்நகரத் தினிதமரு மச்சுதனைத் தயரதனு ராவி யாய
யென்னமுதா மிராகவனுய்த் திருவுளத்தி லெண்ணியவன் தன்னை யீன்ற
தன்னிகரான் கௌசலையா ளிராகவனைத் தாலாட்டிற் தாலாட் டாக
வின்னிசையாற் பத்துரைத்துத் தயரதனு ரிராகவனார் கானி லேக. (௭௭)

வருத்துமூற்றுப் புலம்பியசொற் றெகையாலே யொருபத்தும் வகுத்துக் கூறித்
 திருத்திகழுந் திலலைநகர்ச் சித்திரகூடஞ்செறிந்து தேவர் வாழ்த்த
 வருத்திரனு மடிவணங்க வுலகனைத்து முண்டிறங்கு மொருவன் றன்னைக்
 கருத்திலுறப் பதிவித்தக் கருணை முகி லயோத்தியெய்திக் ககனம் வாழ. (எசு)

வேறு.

வல்லரக்கர் குலமுழுது மறுத்த வாற்றை வான்மீகி விரித்ததனைத் தொகுத்து ஞானச்
 சொல்லமைந்த தமிழ்பத்தி லருளிச் செய்து சுருதிதொடர்ந் தறிவரிய சோதி யாகி
 மல்லடர்த்த மாமால்வை குந்தம் புக்கு மாமணிமண் டபஞ்செறிந்து கொல்லிக் கோமா
 னெல்லையின்பே ரின்பவெள்ளச் சுழியின் மூழ்கி யிருந்தநித்தர் முத்தருடனிருந்துவாழ்ந்தார்.

குலசேகரப்பெருமாளாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவள்ளூர் அடியாழ்வார் (1643)

திருப்பாணுவார் பிரபந்தம்.

காராரும் பொழில்வஞ்சி காவலவன் கதிர்மவுலிக்
கூராரூஞ் சுடர்வேற்கைக் குலசேக ரன்றிறமு
மேராரும் பாகவத ரின்னருளாற் சிறிதியம்பிச்
சீராரும் திருப்பாணுவார் திறமுஞ் செப்புவாம்.

(க)

மாணந்த திறலரங்க மணிவண்ணைக் கண்டகண்கள்
காணுமற் றென்றினையு மெனக்கரைந்து கட்டுரைத்த
பாணுவார் ரனுபவத்தைப் பாடவெனப் பத்தர்கண்மு
ருணாதே யொருப்பட்டே னிதினவேறு நகையுளதோ.

(உ)

மனுமகனுக் கயன்கொடுத்த மரகதமா மணிக்குன்ற
மெனுமரங்கத் தம்மானே யிதயமல ரணைக்கிடத்தி
யனுபவிக்குந் திறமுணரிற் திருமகளஞ் சும்மடியேன்
பனுவலுக்கோ வெளியாவார் பாணுவார் ரல்லரோ.

(ங)

என்றற்பொய் யடியேனுக் கெளிதோமற் றவன்கீர்த்தி
நின்றாங்கே யதுவிற்க நாயினேன் புன்சொலினு
மொன்றுமா தென்னென்னி லுரைதோ ஹந் திருப்பாணன்
குன்றாத திருநாமம் வரலான்மெய் குறித்தோரே.

(ச)

ஆங்கவையே துணையாக வறையேன்மெய் விண்ணின்ற
பூங்கமலக் கண்ணெம்மான் திருவருளாற் புவியின்மறை
யோங்குகிரு வுறையூரிற் திருக்குலத்தா ருறுதவத்தின்
பாங்கதனற் கார்த்திகைமா தத்தில்வளர் பக்கத்தில்.

(ரு)

செய்யநெறி யுரோகணியிற் றேவர்களுந் திருமறையும்
வையகமா முனிவர்களு மா தவரு மகிழ்ந்தேத்தப்
பையரவத் தணைக்கிடந்தான் பத்தர்குழாம் பரிந்தோங்க
வையனென யாளவந்த திருப்பாண னவதரித்தான்.

(கூ)

சுன்றரு மறியாதே யிலைமறைகா யெனமண்ணிற்
ரேன்றாதே வளர்ந்தருளிச் சுருதிதொழ வுலகுய்ய
மூன்றாறு திருவயதில் கைசிகநா ரதமுனிவர்
போன்றரு மிவர்க்கொவ்வா ரெனுமிசைவற் பொதுவின்றி.

(எ)

சூழ்விசம்பு மதிலமரர் தொல்லுலகு மம்புவியு
மாழ்கடலு மெண்கிரியு மயனரனு மசுரர்களும்
வாழுமுயிர்ச் சராசரமு நீராள மயமாக
வேழிசையும் பாண்பெருமா ணம்பெருமா ளிடத்திசைத்தார்.

(அ)

திருப்பாணுவார் பிரபந்தம்.

தென்னுற்றங் கரைகின்று திருப்பாண ரிவையில
வந்நாட்டார் திருக்குலத்தி லவதரித்தா ரிவார்யாரோ
பெர்ன்னாட்டி லுள்ளவரோ வெனப்புலப் புண்ணியரும்
பண்ணைந் திருவாங்கத் தம்மாணைப் பணிந்தேத்தி.

(க)

அப்பமுதைய பலகால மந்தரங்க சேவைபண்ணி
யொப்பிலார் சங்கீதம் பயின்றிடுநா றுயர்வானு
நிப்படியு மளந்தபிரான் நிருமாம்பி லினிதமருஞ்
செப்பென்னுங் கனதனத்தா டிருமங்கை மனமகிழ்ந்தே.

(க0)

வேறு.

திருவ ரங்கங்க ரெம்பி ராடுமுனை செப்பும் வானிலுறை தேவரு
மருவ ரும்பொருவில் யீட தாதியுல கேழி னும்மிசை வழத்துவோ
ரொருவ ரிங்கிவரை யொத்து ளார்களபிற ருண்டு கொல்லுரைசெ யும்பவிப்
பெருகு காதலர்பு மம்பு நிற்பல்பழு தென்று செங்கமலை பேசலும்,

(க1)

அண்ட ரண்டமு னடங்க வுண்டிதுயில்-கொண்ட மாலணி யரங்கனார்
புண்ட ரீகமலர் மங்கை கட்டுரைசெய் போதி லங்கவளி னேந்துந்
தொண்ட ரைக்கொணர்மி னென்று செம்பவள வாய்தி லந்திறைவர் சொல்லவக்
கொண்டல் கோயிற்று வாயில் காவலவ ரேகி னூர்குழுவோ டேகியே.

(க2)

வீதி பற்பல கடந்து சென்றவர்க டிருமு கத்துமையை மேவிநிள்
ருகி நாதனரு ள்ச்ச தன்னணி யரங்க னின்றுனெ யழைத்தனன்
போதி யெங்கொளி மென்று செப்பியவர் பொற்ப தங்கனி லிறைஞ்சலுஞ்
சாதி யிற்கடைய னென்று பாணரது தக்க தன்னை வணங்கினார்.

(க3)

வணங்கி நின்றவ ருரைப்ப மற்றவர்கண் மாசி லாநெறி யரங்கர்முக
குணங்க டந்தவர்மு னெய்தி யிம்மொழிகள் கூறு வோமெனவு மேகிநற்
பணங்க ளாயிர மிலங்க ளந்தன்மிசை மன்ன வோவியிய பத்தன
ரிணங்கு கின்றிலர் குணங்க ளெண்ணியவ னெய்து வானென விறைஞ்சினார். (க4)

வேறு.

அந்தவுரை சிந்தைபுக வாதியவ ரோடு
முந்தைமறை நீதிசுல முற்றும்வரு வித்த
வெந்தமுறு தொல்குல மியம்பிலெம தன்பர்
வந்தகுல மேகுலம் வரச்சொலுமி னென்றார்.

(க5)

கன்றிவை யுரைத்திடுவ நாதவென நால்வர்
சென்றுவிரை விற்றிரு முகத்துறை செறிந்தே
நின்றிசை வழத்துநிம லர்க்கிவை நிகழ்த்த
வொன்றுனது கேண்மினென மற்றவ ருரைப்பார்.

(க6)

மின்னே மினிர் நேமியுடை விண்டுவுரை மெய்யப்
பின்னேமனை வாளை யடைந்துபிறி தற்றுத்
தன்னையற விட்டதலை வரக்கது தருங்கொ
லென்னையவ ரோடுமிறை யெண்ணிடவு மென்றே.

(க௭)

செப்பியடி யேன்முடிவி றீவினேசெய் நீச
னொப்பரிய சோதிவள ருத்தம தலத்தி
லெப்படி மிதிப்பதிரு கால்கொடென யானு
மப்பனொடு கட்டுரைமி னன்பரென வாழ்வார்.

(க௮)

கூறவிறை யேவலொடு சென்றவர்கள் கோவே
மாறிடி லுமைக்கொடுசெல் வோம்வலியி னென்றே
யேறியெதிர் செல்லவவ ரோடியவ னெட்டா
தாறுவரு காவிரியி னக்கரையி லானார்.

(க௯)

இத்திற மரங்கரொ டியம்பிடுவ மென்றே
மெய்த்திற முணர்ந்தநெறி நால்வர்களு மீன் டாங்
கத்திறமு மாயனொ டறைந்தனர்க ளம்மா
னெத்திற மியற்றிலிவ னெய்துமென வெண்ணி.

(௨0)

வேறு.

ஆலி லாத மாமாயை யரங்கள் றனையர்ச் சனைசெய்யு
முலக சார்க்க மாமுனியை யுவந்து கூவி யுத்தமபோய்ப்
பலருங் காண நின்றோளிற் பாணுழ வாளைப் பரிந்தேற்றி
நிலவும் பதியை வலஞ்செய்து கொணர்க வென்ற னிகரில்லான்.

(௨௧)

வேறு.

மாசிலா முனிவன் மாயன் மலரடி வணங்கி யேக
வாசிலா வளைத்துக் கொத்து மவனுடன் சென்மி னென்றே
யீசனு மருளிச் செய்ய யாவரு மெழுந்து சென்றத்
தேசினு னின்று பாடுந் திருமுகத் துறையை மன்னி.

(௨௨)

சுற்றற வளைத்து கொண்டு தொழுதனர் திருப்பா ணுழ்வா
ருற்றவர் தாங்க டம்மி லுடன்பணிந் தருக வீசற்
கற்றமா முனிவ னுழவீ ரருளிப்பாடு மக்கின் றென்ற
னற்றவ முடைய பத்தர் நானது செய்யே னென்றார்.

(௨௩)

ஏடவிழ் துளபத் தாரா னெடுத்தமைக் கொணரச் சொன்னு
னோடவு மொட்டோ மாழ்வீ ரென்றன ருவந்து சென்றார்
மாடுநின் றவரை நோக்கார் மற்றொரு திசையை நோக்கிக்
கூடுமோ நீசன் மாசில் குலத்தொடு மென்று கூறி.

(௨௪)

கடுப்பினி லாழ்வா ரோடக் காத்துற வணைந்து நின்றார்
தடுத்தன ரோட றன்னைச் சரணென வணங்கி மண்ணிற்
படுத்தனர் திருப்பாணுவார் பங்கயத் தயனும் போற்ற
வெடுத்தா முனிவ னேந்தி யிருத்தினான் நிருத்தோ டன்னில். (உரு)

நண்ணு மிலங்கை வேந்தை நானைவா வென்ற வந்நாட்
கண்ணைத் தோண்மேற் கொண்டு களித்தமா ருதியை மானப்
பண்ணமர் கவிவ லானைத் தாங்கிய பனவன் பெற்ற
வுண்ணிறை மகிழ்ச்சி யேழே முலகினி லொருவர்க் குண்டோ. (உக)

இடிநிகர் முரசு மார்ப்ப விமையவர் முனிவர் சித்தர்
கடிமலர் சிந்தி யார்ப்பக் காசினி யோர்கள் போற்றிப்
படிமிசை யிறைஞ்சி வாழ்த்தப் பத்தர்கள் குழாங்க ளாடு
மடிதொறுஞ் சேறு பாபு மானந்த வருவி நீரால். (உஎ)

அணியரங் கத்தை முக்கா லவ்வணம் வலஞ்செய தேகப்
பணியனைக் கிடந்த மாமால் பாணர்மெய் விழிக ணைர்முன்
கணிகணன் பின்னே போன கஞ்சமா மலர்த்தா ளாதி
மணிமுடி வரையுங் காட்டி மாசிலா மகிழ்ச்சி யீந்தார். (உஅ)

முமலமு மற்ற நீதி முனிவரன் நிருத்தோண் மன்னி
யெமலமுங் கடிவார் வீதி யூடவ ரேகுங் காலை
யமலனெம் மாதி நீதி யணியரங் கத்து ளெம்மான்
கமலபா தங்கள் வந்தென் கண்ணுளொக் கின்ற வென்றும். (உக)

நின்றதாள் பேரய தாளா னிலம்விசும் பளந்து நீண்ட
வென்றிவே லரக்கர் துஞ்ச வெங்களை துரந்த வேந்தன்
மன்றல்சேர் துளபத் தாரான் வளர்திரு வரையிற் சண்டு
சென்றதாஞ் சிவந்த செம்பொ ணுடையிற் சிந்தை யென்றும். (உ௦)

வேறு.

மந்திராய் வேங்கட மலையை மன்னியு
மிந்தியங் கடிந்தவ ரிதயப் போதினுஞ்
சிந்தியா தடிதொழும் திருவ ரங்களை
ருந்திமே லெனதுயி ரொடுங்கிற் மென்னவும். (கக)

கலகமா ரிலங்கையர் வேந்தன் காட்டிய
வலகிலா வரற்றை யறுத்த மாயனா
ருலகலா முண்டொடுக் குதர பந்தன
நிலவுமென் னுளத்தென நெகிழ்ந்து கூறியும். (கஉ)

வேறு.

தந்தையார் சுற்ற முற்ற தமிழனே னுயிரு மாகி
முந்தையார் விரும்பிச் செய்து மொய்த்தவல் வினையுந் தீர்த்தென்
சிந்தையே கோயில் கொண்டு திருவரங்கத்தான் மன்னு
மெந்தையார் திருமார் பன்றோ வென்னையாட் கொண்ட தென்றும். (௩௩)

வண்ட றிதழித் தாரோன் வல்வினை முழுதும் தீர்த்துக்
கொண்டல்வந் தமருஞ் சோலைக் குளிர்புன லரங்க மன்னி
யண்டரன் டங்க ளாதி யனைத்துள் பொருளும் தண்டா
துண்டமர் மிதறு கண்ட ருயக்கொண்ட தென்னை யென்றும். (௩௪)

கையம ராழி சங்கம் கதிர்மதி யிருபான் மன்னு
மையமர் கிரியி தென்ன வளர்வதாங் கருணைக் குன்றம்
பையர வணையுண் மன்னு மரங்கரை பதமம் போன்ற
செய்யவா யையோ வின்றென் சிந்தனை கவர்ந்த தென்றும். (௩௫)

பரியவா ளவுண னாகம் படியிசை மடிமே லிட்டே
பரியவா ளுகிராற் றீண்ட வரியென தரங்கத் தம்மா
னுரியார் முகத்தி னீண்டு செவ்வரி யோடி வாடாப்
பெரியவான் கண்க ளென்னைப் பேதைமை செய்த வென்றும். (௩௬)

பாலாய் ஞால முண்டு பங்கயச் செல்வி தன்னே
டாலமா மரத்தி லோர்சிற் றிலையம் ரரங்கத் தம்மான்
கோலமா மணிக ளாரங் குறுகை முடிவில் சோதி
நீலமா மேனி நெஞ்சை நிறைகொண்ட தையோ வென்றும். (௩௭)

கொண்டல்போ லுருவத் தானைக் கோவல னாகி நெய்பா
லுண்டசெய் வாயி னானை யுளம்புகுந் துருக்கு வானை
பண்டர்கள் பெருமான் றன்னை யமுதினை யரங்கத் தானைக்
கண்டவென் கண்க ளாற்பின் காண்கிலே னென்றை யென்றும். (௩௮)

வேறு.

அப்படியே திருமொழியோர் பத்துரைத்தாங்கு கணியரங்கன் நிருமுற்றத்தி
லொப்பரிய முனிவரோடு டெய்தியவன் நிருத்தோணின் றம்பர் வாழ்த்தச்
செப்பரிய பாண்பெருமா ணம்பெருமாள் சரணமெனச் சென்று தாழ்ந்தா
ரிப்படியே யிறையருளின் செயலிருக்கு மென்றொருவர்க் கியம்ப லாமே. (௩௯)

சரணமெனத் திருவடிக்கீழ்ச் சென்றிறைஞ்சும் பாண்பெருமா டன்னை நோக்கிக்
கரணவொழும் குறுமவஞ்சப் பொய்யன்புக் கெட்டாத கமலச் செவ்வாய்ப்
புரணனெழுந் தினையடியை மெய்யன்பர் சென்னிமிசைப் பொருந்தப் பூட்ட
வரணிதுவே புகலிடமென் றக்கமலத் திருவடியி லடங்கி னூரால். (௪௦)

1769
1769

வேறு.

இன்பவீ டடைவார் துலமா முடல்விட் டெழிறிகழ் சூக்குமம் கழற்றித்
 தன்பவா தனையும் விரசையிற் போக்கிச் செறிவர்க டிகளறு பாண
 ரென்புதோ லுரோமத் துலமு மரங்க னிணையடி யெய்திய தென்ற
 லன்பினு லன்றி யொன்றினு லய்யு முபாயமெவ் வண்டத்தி லுளதே.

திருப்பாணுவார் திருவடிகளேசரணம்.

MAHARISHI
 DR. U. V. SWAMINATHAN IYER LIBRARY
 BESANT NAGAR. MADRAS - 600 090.

